

Var; en saadan sifferer imod, at en lunefuld Kommunalbestyrelse det ene Var kan beskaffe efter en Art Regler og et andet Var efter andre, og den sifferer ligeledes imod, at der kan gives forskjellige Bestatningsregler overfor forskjellige Skatteborgere. Den Art Vilfaarlighed maa ikke finde Sted, men indenfor Grændserne af Jafstættelsen af de Regler, man i det Hele vil følge, har Udvalgets Flertal været fuldstændig enigt om, at der gjælder det om at haandhæve saa stor Frihed for Kommunalbestyrelsen som muligt. Ensartetheden kan ogsaa kun faae virkelig effektiv Betydning med Hensyn til Ansættelsen af Skatteværdien. Der gjælder det om, at der bliver Ensartethed, og det af to Hensyn, dels Hensynet til den mellemkommunale Bestatning og dels Hensynet til en fremtidig Stats-Formue- og Indtægtsstat, som vi utvivlsomt ville komme til, men jeg frygter ogsaa lidt for, at der ligger maaste for flere Hunden begravet, nemlig at Dnssterne om at naae dertil ikke falde saa ganske sammen. Det ærede Medlem sagde, at jeg skulde have ytret, at man i Udvalget var i Vilberede med, hvorledes man skulde behandle det ene og andet Forhold, men det har jeg slet ikke sagt. Jeg har ganske loyalt gjort opmærksom paa, hvilke Vanskeligheder Gjennemførelsen af det oprindelige Lovforslags Bestemmelser paa det ene og andet Punkt vilde medføre, og hvorledes man i Udvalget har søgt at overvinde disse Vanskeligheder, men jeg har ikke sagt Noget, der paa nogen Maade falder sammen med, at man skulde være i Vilberede med Lovforslagets Bestemmelser. Det ærede Medlem paastod dernæst i sit Forsvar for at fritage den uproduktive Formue for Bestatning, at den norske Skattelov gjør det, men det er ingenlunde Tilfældet. Den norske Skattelov fritager Løssøre, som ingen Indtægt giver, men det er noget ganske Andet end at opstille Principet om Fritagelse for den uproduktive Formue som saadan. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) siger, at vi skulle ganske vist beskaffe Formueindtægten større end den almindelige Arbejdsindtægt, den personlige Indtægt, men ikke vil gaa til en Formuestat, saa er det klart, at det ærede Medlem ad den Vej netop naaer til at undtage den uproduktive Formue fra Bestatning. Det er rigtigt, thi da beskattes kun den Indtægt, der habes, og den, der habes af Formue, beskattes noget mere. Derimod har den norske Skattelov kun den Bestemmelse, at Løssøre, som ingen Indtægt giver, skal undtages fra Skat, hvorimod en

Massé af anden Formue, som er anbragt saaledes, at den enten ingen Indtægt giver eller kun ringe Indtægt, beskattes, men dette Hensyn til, om Formuen giver større eller mindre Indtægt, spiller ingen Rolle overfor dette, thi Formuen som saadan bliver værdset, og deraf svares Skat. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds mente endelig, at en af Lovforslagets oprindelige Forslagsstillere havde accepteret hans Tanke om at komme ind paa en Næringsstat. Jeg tror ganske vist, at det ærede Medlem tager fejl; forsaavidt han siger til et Medlem, der har udtalt sig om denne Sag ogsaa til mig, saa vil det være noget helt Andet. Den Tanke, som da kom frem, og som jeg tilstaa, jeg ogsaa har en vis Sympathi for, var Tanken om at komme ind paa Noget som den engelske Indtægtsstat, som fradrager af enhver oppebaaren Indtægt, af hvad Art den være vil, en vis Procent til Fordel for Stat eller Kommune. Det er et helt andet Princip, det Princip altsaa at fradrage enhver Næringsindtægt, enhver Art af Indtægt paa Forhaand visse Procenter; saaledes har det ærede Medlem, som han vistnok sigtede til, udtalt sig overfor mig, men vi have ikke troet, det var rigtigt nu at forsøge paa at stille et saa nyt Princip op, og vi have derfor holdt os til det foreliggende Lovforslag, som ogsaa han sluttede sig til; jeg antager, at den, det ærede Medlem sigtede til, var det ærede Medlem fra Odense (Falbe-Hansen). Jeg kommer til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). Han er jo altid meget om overfor de jydské Kommuner, men hans Omhed tror jeg ogsaa kan strække sig for vidt, saa at han bliver uretfærdig til andre Sider. Han sagde nemlig i sin Betragtning over Hartkornskattens Uretfærdighed, at det maatte vi erindre, at de jydské Kommuner slet ikke vilde have nogen Fortjeneste af denne Lov, tværtimod. Men hvorledes kan det ærede Medlem sige det? (Th. Nielsen: Jeg sagde ikke „alle“, men „nogle“!) Jeg hører, det ærede Medlem indskrænker det til kun at gjælde nogle jydské Kommuner. Det ærede Medlem er nu saa vred paa Hartkornskatten, og deri ere vi enige med ham. Det er en slet Stat, som bør indskrænkes, og Lovforslaget indeholder omfattende Bestemmelser til Nedsettelse af Hartkornskatten, og jeg antager, at der neppe er nogen Kommune — det er muligt, at der findes enkelte — som ikke vil faae Del i dette Gode: en indskrænket Hartkornskat, og hvorledes kan det ærede Medlem saa sige, at nogle jydské Kommuner vilde komme